

שירה

מהחכם כמה"ר פראנצים.

בני ציון היקרים צאי וראו איזו הדרך אשר תלכו בה לעלות אל הר הטוב
להוות בנועם ה' ולבקר בהיבולו כלו ואמר כבוד ולא לפניכם הנף יבא הוא ששן
הוא יצר הרע העומד על ימין כל אדם לשטנו ומבקש להמיתו בחלקלקות ולהורירו
לבאר שחת. ע"כ באה השירה הזאת לעדה לעדה קדושה חברתיה אני הצעיר
לבקשת חברת השואפי בעיר פירינצי יע"א משמיעים קול על כנור ונבל ומינים
ומינים ממינים שונים על סדר המוזיקא שנת ת"ל לפ"ק.

המדברים בפיהם.

כת משוררים. ילד. יצר הרע. יצר הטוב. כת גדונים כנהינם. כת נוחי עדן.

א.

משוררים: צנים פחים דרך עקש — שומר נפשו ירחק מהם — יציל עצמו מפח
מוקש — יצרו לטרוף ככפיר נוהם.

ב.

חחי יתן זאת אל לבו — עד שהוא רך כעיץ רטוב — ישר אל על יעל אבו —
למאוס ברע לבחור בטוב.

ילד: מבית הורתי וונה יולדתי — לראות אבי הגהל — לרעות כננים
ללקוט שושנים — ארוץ ארוץ כשחל — מהר אל נבעה אלך כל שעה
— קל היש כצבי ועופר — אוכל את רבשי אשתה תרושי — אלקוט
אשכול הכופר. — אמנם נכסוף נכספתי — לראות היכל האושר —
מי יתן לי היום איש יודיעני — איזו דרך אלך אכן לפתח תלך רובין
אראה: לו אשאלנה: אנא דודי הגבר חסד עמדי תעש — הראני נא
דרך טירת האושר.

יצר רע: עבד ומשרת לך דודי הנני — הטה נא לשמאלך כי היא הדרך.
יצר טוב: הסכת לי ושמעה לא זו הדרך ישכון אור היושר — אם תרצה בא
עמי אל בית האושר — פלס אל צד ימין מעגל הנלך.
י"ד: לא תשמע דוד מליו — י"ט: לא תשמע דוד אליו.
י"ר: שמעה דודי אלי — י"ט: שמעה דודי מלי.
י"ר: ילד נעים בן שעשועים — י"ט: בא נא דודי בא עמדי.
י"ד: שם תמצא יין הרקה — שמה כל מטעמים תאכל לשובע.
י"ט: מלחם התורה מיין הלכה — תשבע נפשך תשתה לסבבה שמה.

- י"ד: שמה אילות ההן — וצביות יופי — עליך תתרפקנה — עד שתרוה דודים ערב ובקר.
- י"ט: שם כל מדות טובות בך תרבנה — מדוריהן תרוה יומם ולילה.
- י"ד: שם הוזהב המזב שמה הכסף — שם כל אבן טובה וקאן־הך — תשים מה שתמצא תוך אמתהך.
- י"ט: שם מכמני הסוד גנוי הרעת — וככל מה שתמצא תשלח ירך.
- י"ד: אם תהפזין בכלי זין — שמה הרבות צורים כדון ורומה שמה הצים וקשת — ולמעלה להם לבות שונאך.
- י"ט: שם קסת הסופר יהיה לך קשת — עמה הצי הוכחים יכוננו — ולמעלה מהם אמון ודעת.
- י"ד: אל תתהלל בחור על יום מחר — אם לך שוחקת השעה היום ובתפנוקי תבל נפשך תבחר — כי עת וזמן עוד לה למצוא פדיום אם תשוב בזקנה לא תתאחר — רחום חנון האל גם כי איום ובשובך יום אחר לפני המות — דע לך כי תתנצל מגיא צלמות.
- ילד: דודי כל אמרי פיך — כחותם על לבי היום אשימה
- י"ט: למה הלך עמו ילד המך?
- ילד: היום אלך עמו מחר עמך
- י"ט: אל תתהלל הולל אל יום מחר — כי לא תדע ודאי מה ילך יום למה הבל תיגע הבל תבחר — מתי הנפש תמצא לה פדיום שובת שובת לאל אל תתאחר — נגד עיניך שים יום האיום וזכור תמיד כי יש אחר המות — ערן צפון לטוב. לרע צלמות.
- ילד: מכל מה שאמרת מכל מה שדברת — דבר לא הבנתי — הניחה נא אלי כי לא זקנתי. (ידבר לי"ד) אתי יהרו נלכה כי בסכלות חפצתי.
- י"ט: מה תמצא בו תועלת? י"ד: יקר הוא אמר קהלת.
- י"ט: אם יכבדך) הולך אחר הבעע אם הכבוד עומד על קו היושר
- י"ד: כי הולך הכבוד אחר העושר — י"ט: המכעים את קונתו דע כי ירחק מישע
- י"ד: אל תתיאש כי הוא עובר על פשע.
- י"ד י"ט יהד: ילד נעים בן שעשועים וכו'.
- ילד: אמאם ההכמה אבחר בכסילות — מִבִּין ומוזימה טובה הוללות כי לי הסכלות תהיה לישועה. — יוסיף אליו מכאוב מוסיף דעה. דין ופליליה לא יפיק רוחי — עיון תושיה לא יתיש כחי טיול אל רוחי ושחוק מרגועה — יוסיף אליו מכאוב מוסיף דעה. אראה איש שונה בדת רש ודל — עליו כל שונא למוד יתגדל שפתי יהרל עמל ויניעה — יוסיף עליו מכאוב מוסיף דעה:
- י"ט (כאן נותן לילד שפופרת, קאנוקיאלי בלע, והילד יבוס לצד שמאל): טרם דוד תרוץ אורח שימה נא זה על עיניך:
- ילד: גם כי יהיה לטורה עלי אעש בזה מה שצוית.
- י"ט: שורה דודי הביטה — הדרך שבחרת — שם פח פחד ופחת — ושאלו רוכצת תחת.

תחת השושנים קמשון והוח — גם בפרהיו יצפין תנין ופתן
 כום הרעלה נתון במקום הנופת — הבט דודי התופת
 כבבשן יעל פיה — שמה מתים ינאקו
 ובקול מרה יצעקו לא יועיל התחרט אחר המות.

כת נדונים: או לנו כי רדפנו — אחר הכלי עד שחיינו — כי עתה תמנו ספנו
 — ובאש תופת עשן אורים היינו — מי יתן ממרנינו — נשובה נתחרט
 בימי היינו — הה כי תוך גיא צלמות — לא יועיל התחרט אחר
 המות. — לא חדלנו מרוע — נגר שוכן עליון העונו מצה — ובעד רגע
 מרגוע — לא שמנו לב כי יש עונש לנצח. — לדיק עתה נחמנו —
 לדיק עתה נודה מה שאשמנו — הה כי תוך גיא צלמות לא יועיל
 התחרט אחר המות.

ילד: עשתונותי ירעדו — וסעיפי יפחדו — אל המראות הנוראות האלה.
 י"ט: עוד הבט נא אל תלא — שורה אל צד ימין על הר נבוה — וראה
 גנת האושר — פרחי הדר יפריח — ציצי כבוד יצמיח: וראה שרית
 איך אורם יופיע — מוזהר הרקיע.

כת נ"ע (וכאן הילד צופה ליר ימין): מה רב טוב שצפנת — הצור לנו היום נגר קמינו
 ובגן עדן כוננת — הפת שלום על כל אחר ממנו
 זה היום שקיינו — זה העולם שמעולם אוינו
 אושר זה אין כמוהו — כל מעדן וולת זה אפס ותוהו.
 במאור הצור גדלת — חסרך חסד עולם גבר עלינו — אור ננו
 שאצלת — להוסיפם בך תמיד יאיר עלינו — אישרי איש שיגיע — לראות
 מאור כזה עליו הופיע — אושר זה אין כמוה — כל מעדן וולת
 אפס ותוהו.

י"ט: שם יהי מושבך — ילד: אם מחומר קורצתי איך אסק לרקיע?
 י"ט: דוד אם תיגע תגיע — ילד: אם כן נלך גם יחד.
 י"ד: למה זה תעובני? — ילד: הרחק מסית אל תקרב לי מדיה. אפעה
 שרף עקרב נהש בריה.
 י"ט: אנכי אתמך כך די אל הרף. — ילד: זאת אשיב אל לבי ובזאת
 ארניע — כי אם אינע אניעא):

כת משוררים: גם כי החכמה — מאד היא רמה — איננה ברקיע — האיש
 הנעלה — יכול יוכל לה — כי אם ייגע יגיע
 אדם הכושל — אל נא יתרושל — טרם לשאול יציע — ימשול
 על רוהו — ירוץ את ארחו — כי אם ייגע יגיע.

מכ"י החכם המופלא שמשון כהן מודון.

(b) רומז למגן חברת השואפים שהיתה מצוירת בו צורת טארטרוק"ה (הנקראת בל"א שילדקרעטע) עולה בהר וכתוב בו אם אינע אניע.